

K I E V I T S E I E R E N .

De gemoederen van veel vogelvrienden worden momenteel in beroering gehouden door de discussie over het al of niet aanbieden van eerste kievitseieren aan hooggeplaatste personen. Vrijwel iedere krant heeft voor- en tegenstanders aan het woord gelaten, waarbij opviel dat Friesland wel een zeer uitzonderlijke positie inneemt. Insiders hadden eigenlijk ook niet anders verwacht.

Opvallend bij al dit geschrijf over het eerste kievitseie is, dat zeer weinig geschreven wordt over verdere maatregelen ter bescherming van de kievit. Met het niet oppeuzelen van het eerste eitje bereikt met nog vrijwel niets. Natuurlijk, dit kan een eerste stap zijn om helemaal van het eierzoeke af te komen, maar of dit de manier is, valt te betwijfelen. Er zijn altijd mensen die pas iets laten als het wettelijk verboden is en die net zo lang blijven rapen tot ze de kans lopen beboet te worden. Het weigeren van dat eerste kievitseie doet de echte eierzoeke niets. Hij kan zijn eitjes wel kwijt bij hotels en poeliers. Voor ervaren lieden vormt het zelfs een aardige bijverdienste.

In ieder geval heeft de weigering van het eerste ei dit voordeel gehad dat er nu weer volop over gediscussieerd wordt.

In "Trouw" van 19 maart j.l. werd Prof. Klomp er weer eens bijgesleept, die zo'n 15 jaar geleden aantoonde dat het eierrapen geen nadelige invloed op de populatiedichtheid van de kievit heeft. Dit -overigens- uitstekende artikel wordt nog steeds door fervente eierrapers misbruikt. De toestand van toen is niet te vergelijken met die van nu. De bedreigingen waaraan de kieviten blootstaan, zijn toegenomen. Men denkt alleen maar aan de moderne chemische bestrijdingsmiddelen die in het agrarisch bedrijf in ruime en nog toenemende mate worden toegepast. Meer directe gevolgen ondervindt de kievitenpopulatie door de vervroegde maaitijd op de meeste graslandpercelen. Nu is de kievit wel niet de meest opvallende vogel in het echte hooiland, maar toch broedt een belangrijk deel van onze kieviten in hooiland. Tegenwoordig wordt er al in de 2e of 3e week van mei gemaaid. Door het rapen tot 12 april zijn veel kieviten dan nog niet klaar met het groot brengen der jongen. Ste1 dat een legsel op 12 april wordt geraapt en dat de vogel op 20 april weer zit te broeden. Dan duurt het tot 16 mei voordat er jonge kievitjes zijn. Deze beestjes lopen dan direct het gevaar door de maaimachine onthoofd te worden.

Het is dan ook op zijn minst noodzakelijk dat de raaptijd tenminste één week wordt bekort. Beter is : in april geen eieren rapen. De kieviten hebben dan tenminste nog de kans op tijd met hun broedsel klaar te komen. Ook voor de andere weidevogels zal dit gunstig zijn, daar er dan van hun vroege broedsels ook iets terecht zal komen.

Het wordt de hoogste tijd dat een uitgebreid onderzoek, zoals Prof. Klomp dat 15 jaar geleden verrichtte, nu weer wordt uitgevoerd, om na te gaan of de raaptijd bekort moet worden of niet. Het RIVON zou hier eens aan wat moeten doen. Een dergelijk onderzoek is tot meer nut van onze avifauna dan een experiment met zeer dure raven.

J.v.D

Literatuur :

Klomp, H. 1954. De terreinkeus van de kievit (*Vanellus vanellus* L)
Ardea 42: blz.1-139

Taapken, J. 1960. Invloed van de droogte op het gedrag van de kievit,
Vogeljaar 8:4-7.

Voous, K.H. 1962. De kievitensterfte in de droge zomer van 1959,
Ardea 50:147-161